

κατάληψιν τῶν ἀπλουστέρων ἐρμηνευόμενοι, παρὰ Ἐγαπίον ιερομονάχου καὶ Νικοδήμου μοναχοῦ. Καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακριθέντες καὶ διορθωθέντες . . . παρὰ τοῦ . . . Δωροθέου (Βουλησμᾶ).

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες . . . Ἐν Λειψίᾳ . . . ».

Ἀνατυπώσεις ἐν Ἀθήναις 1841, 1886 καὶ 1957 καὶ ἐν Ζακύνθῳ 1864. Αἱ ἀνατυπώσεις αὗται παρέλειψαν τὰς ἐν ὑποσημειώσεσι παρατηρήσεις τοῦ ἐπιστατήσαντος τὴν ἀρχικὴν ἔκδοσιν Ἱερομ. Θεοδωρήτου, παρατηρήσεις θεωρηθείσας ἐξοβελιστέας ὑπὸ τοῦ π.Κ. Νεοφύτου, διὰ Γράμματός του, κατ' Αὐγούστον 1802. Ἐν σ. 513 προστίθεται τὸ ἔξῆς κώλυμα γάμου: . . .

«οἱ ἄλλήλους ἀρσενοκοιτήσαντες, ἕρας τοῦ ἄλλου τὴν ἀδελφὴν νὰ πάρῃ δὲν ἥμπορεῖ».

554

1800. Κανονικὸν ἦτοι οἱ θεῖοι Κανόνες τῶν ἀγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων, τῶν τε οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος θεοφόρων Πατέρων, ἐν ἐπιτομῇ συνειλεγμένοι παρὰ Χριστοφόρου μοναχοῦ τῆς . . . προδρομικῆς Σκήτεως, ὡφ' οῦ καὶ σημειώσεις ἐκ διαφόρων Ἱερῶν διδασκάλων εἰς αὐτὸ συνερανισθεῖσαι προσετέθησαι. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου Κπ. τυπογραφείω . . .

Πρβλ. 462, σ. 97.

ΑΘΗΝΩΝ

555

1800. Συνθήκη 21 Μαρτίου, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, περὶ Ἐπτανήσου καὶ τινῶν πόλεων τῆς Ἡπείρου, ἐν 74, σ. 80–81, ἐν 427, σ. 1–6 καὶ ἐν 61, σ. 272–294.

(Πρόκειται περὶ τῶν πόλεων Πρεβέζης, Πάργας, Βονίτσης καὶ Βούθρου τοῦ). Διὰ τοῦ ἀρθρ. 8 παραπέμπει, προκειμένου περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Κιουτσούκ Καΐναρτζῆ, τοῦ 1774, (ἀρθρ. 16 § 2, 3, 4). Ἐπίσης προκειμένου περὶ τῆς δικαιοστικῆς δικαιοδοσίας: «Καὶ συνεπῶς τὰ τοπικὰ ἔθιμα τὰ εἰς τὴν ἀστικὴν καὶ τὴν ποικὴν ἀναφερόμενα δικονομίαν, δοργανισμὸς τῆς ἴδιοκτησίας καὶ ἡ περὶ τὰς κληρονομίας τάξις οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν θέλοντιν ὑποστῆ. Ἐξακολούθησῃ ἰσχύοντα ἡ εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς ἀπαγόρευσις τοῦ ἔχειν ἴδιοκτησίας καὶ ἐγκαθίστασθαι ἐν αὐταῖς . . .».

«Ἄρθρ. 9 . . . Οἱ κάτοικοι οὗτοι, θέλοντιν ἔχει πᾶσαν ἀδειαν ἐν γένει νὰ ἐπισκενάζωσι τοὺς ναοὺς αὐτῶν, νὰ οἰκοδομῶσι νέους καὶ νὰ σημαίνωσι κώδωνας . . .».

556

1800. Μολυβδόβουλον π.Κ. Νεοφύτου, ὑπὲρ τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας, ἐν Ἀνδρῷ,

